

Solidaritat amb ànima

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Seguint el fil de la proposta que vaig encetar la setmana passada, us invito a reflexionar i a actuar solidàriament. Ho faig proposant-vos un altre fragment de la *Misericordiae Vultus* (15-16). De nou, el Papa ens parla de solidaritat, però anant més enllà: vers una solidaritat que desborda la comprensió habitual.

“En aquest Any Sant, podrem realitzar l'experiència d'obrir el cor a tots els qui viuen en les més contradictòries perifèries existencials, [...] situacions de precarietat [...] de molts que no tenen veu perquè el seu crit s'ha debilitat i silenciada a causa de la indiferència dels pobles rics. En aquest Jubileu, l'Església serà cridada a guarir encara més aquestes ferides, a alleujar-les amb l'odi de la consolació, a embenar-les amb la misericòrdia i a guarir-les amb la solidaritat i amb la deguda atenció”. Aquestes són les primeres paraules del fragment que ens ocupa. Parla “d'obrir el cor”, de “guarir ferides”, “d'alleujar-les amb l'oli del consol”, “d'embenar-les amb la misericòrdia” i de “solidaritat amb la deguda atenció”.

Si la setmana passada el Papa ens mostrava l'aposta d'una justícia amarada de compassió i d'amor que eviti el legalisme, en aquesta ens fixem en la seva crida a una solidaritat que no sigui asèptica. Res de menystenir la compassió per a privilegiar el compromís. Al contrari, es tracta de promoure al màxim la compassió per arribar a un compromís que “cura, alleuja i embena”. Es tracta d'una solidaritat que va més enllà d'una subscripció bancària.

El Papa ens convida enguany, amb una especial intensitat, a obrir els nostres ulls “per mirar les misèries del món” i per sentir-nos “provocats a escoltar el seu crit d'auxili”. Mans Unides ens hi ajuda quan aconseguim que el nostre interès deixi de fixar-se en el futbol, la política, les

estupideses dels famosos, les ficcions o les anècdotes que omplen els programes d'informació o d'entreteniment i es concentri en el drama de milions de persones que ni tan sols tenen l'imprescindible per a menjar.

El Papa, com sempre, evita les paraules políticament correctes per dir amb claredat el que “ens cou” i, a més, proposa camins concrets per a canviar. Per això, recorda les obres de misericòrdia, tant les corporals com les espirituals, i invita a reflexionar-les per a desvetllar la nostra consciència i examinar-nos si vivim com a deixebles de Jesús. Després de citar-les, afirma: “No ens podem escapar de les paraules del Senyor i en base a elles serem jutjats”. I, evidentment, comença qüestionant-nos amb les dues primeres obres de misericòrdia corporals: “si hem donat menjar al famolenc i beure a l'asedegat”. Està clar que aquesta Quaresma no pot quedar-se en bons desitjos i grans propòsits. Examinem-nos i actuem.

Es tracta de promoure al màxim la compassió per arribar a un compromís que “cura, alleuja i embena”.

Però la solidaritat cristiana encara va més enllà d'un compromís ple de compassió. En el número 16 del document papal, al fil de la proclamació de Jesús a la sinagoga de Nazaret, som invitats a portar una paraula i un gest de consolació, d'alliberament, de guarició als pobres, presoners de tots tipus presents en la nostra societat. El Papa sempre ajunta a l'acció solidària i compassiva dels cristians, l'anunci d'un alliberament més integral, “l'any de gràcia del Senyor”. No n'hi ha prou en alleujar materialment, cal alliberar interiorment amb l'anunci de l'Evangeli. Llegim MV 15-16 i creixem en una solidaritat compassiva i missionera.

